

herved bl. a. tænkes på Island, Færøerne og Grønland, de 2 sidstnævnte områder dele af Danmark. Efter dansk opfattelse gik denne resolution imidlertid ikke vidt nok. Det forekommer os, at hvor der, som på de øer, jeg har nævnt, virkelig og reelt er tale om et isoleret samfund, der lever under sådanne forhold, at befolkningens udkomme og hele økonomiske udvikling beror på, hvad den kan hente fra havet, er det en nødvendighed, ja, en retfærdighedsbehandling, at sikre dette udkomme ved at give befolkningen en eneret til fiskeri i et forholdsvist bredt bælte langs kysten. Kun derved kan man give vedkommende befolkning en nødvendig sikkerhed for dens eksistens.

Ud fra synspunkter som dem, jeg her i korthed har fremstillet, er det den danske regerings opfattelse, at det er nødvendigt for De Forenede Nationer at gå videre med sagen og snarest muligt tilvejebringe en klar og varig afgørelse. Måske vil det være muligt, som foreslået af min islandske kollega, for nærværende plenarforsamling at tage sagen i sin egen hånd. Min regering er dybt interesseret i dette spørgsmål og i dets hurtige løsning. Skulle det vise sig mest hensigtsmæssigt at behandle sagen på en ny international konference, vil vi støtte et forslag om en snarlig indkaldelse af en sådan konference.

V. De økonomiske områder.

På det økonomiske område bør FN efter vor opfattelse intensivere sine bestræbelser for at opnå internationalt samarbejde ved løsningen af økonomiske problemer, som vi alle indser er snævert forbundet med vore

politiske problemer. Det er et vigtigt skridt i den rigtige retning, at FN i stadig større grad anerkender sit kollektive ansvar for velstandsniveauet i de lande, som i økonomisk henseende er mindre udviklede. Et af de mest betydningsfulde bidrag, som denne plenarforsamling kan yde, er at oprette det særlige fond („Special Fund“), således at det kan begynde at virke i det kommende år. Vi mener, at fondets ressourcer — omend af betydning — er mindre væsentlige end den kendsgerning, at plenarforsamlingen anerkender sit ansvar gennem en multilateral aktion med det formål at hæve levestandarden i de mindre udviklede lande i verden. Jeg er overbevist om, at et redeligt og venskabeligt samarbejde mellem medlemsregeringerne — modtagere såvel som bidragydere — vil være til gavn for begge parter og øge mulighederne for at fremme den stærkt ønskelige udvidelse af verdenshandelen.

Må jeg til slut anføre: Vi lever i en usikker verden, men samtidig i en verden med umådelige muligheder. Ved korsvejen mellem ødelæggelse og fredelige, konstruktive muligheder kan der ingen tvivl herske om, hvilken vej menneskeheden ønsker at følge. Spørgsmålet er blot, hvilken vej der vil føre til målet. Traditionelt diplomati kan utvivlsomt hjælpe os på vej. Men jeg tror, at de 81 lande, som her er repræsenteret, med tilfredshed vil bemærke, at FN under de nylige storpolitiske begivenheder har vist sig at være et verdenspolitisk instrument af stadig større betydning. Vi er endnu ved begyndelsen, men vi nærer håb om, at den konstruktive udvikling vil fortsætte.